

венъ, съ изключение на турския кварталъ, съ български: Куручанска, Кокошарска и Славчова. Това съ само имена на общински дѣления на града на части, когато въ сѫщностъ, сливенци много рѣдко си служатъ съ тѣхъ. Тѣ пунктоиратъ мѣстожителството или мѣстоизначението си чрѣзъ много по-популярни названия. Така напримѣръ: Гюръ-Чешмя, Фърчиловата Воденица, Хавриката, Кумлука, Циганската Махала, Машатлъка (Сахатя) и т. н., даже като посочватъ стари имена на улици: Попъ Янкова или Пашовъ Сокакъ, Йовчоолу-Моста и т. н.

Нарастването на централния Сливенъ, отначало е вървѣло центро-стрѣмително (отъ Селишкото Устие къмъ Машатлъка), а слѣдъ това е вървѣло центро-бѣжно, особено слѣдъ като турцитѣ заселватъ юго-източната част на централния Сливенъ. За да си съставимъ приблизително понятие, като отъ кога датиратъ първите български кѫщи край центъра на днешния Сливенъ — Машатлъка, ще приведа случая съ дома на една видна и днесъ изчезнала за Сливенъ фамилия. Въпросътъ е за една отъ кѫщите въ съсѣдната на гимназията улица (на съверъ), купена къмъ началото на втората половина отъ XVIII-я вѣкъ, а до тоя моментъ тя била „150-годишна“, дѣто ще рѣче строена къмъ края на XVI-то столѣтие. За потомъка на оригиналния й стопанинъ е имало и мѣстна пѣсенъ, а за потомъка на нейния новъ купувачъ, Михаилъ Колони, ще се говори въ отдѣла за политическия развой на Сливенъ. Отъ тога личи, че тъй започнатъ централниятъ Сливенъ въ края на XIV-я вѣкъ, се е приближилъ до Машатлъка въ единъ развой отъ два вѣка, като не се смѣта нарастването на града отъ къмъ турския кварталъ, Клуцохоръ, Кумлукъ и Аба Пазарь, което нарастване, ако и да е съ начало слѣдъ първите зидове на махалитѣ Дели-Балта и Кафтанджийска, е съ нишки отъ прѣди края на XVI-я вѣкъ.

Че най-старата робственна часть на централния Сливенъ е била отдѣлена отъ Енидже-Кариеси (Ново-Село) и зараждающата се турска часть на юго-изтокъ отъ нея, се вidi, първо, отъ факта, че най-старитѣ турски гро-

---

Вратата на кѫщата е била обкована съ мѣнгъри и на нѣколко пѫти е била „бастисвана“ отъ дишлии (по думитѣ на Дядо Нойко).